ΕΛΕΥΘΕΡΟΝ ΒΗΜΑ

ΜΕΓΑΛΗ ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ
ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ
ΕΤΗΣΙΑ ... Δρ. 1200
ΕΞΑΜΗΝΟΣ ... » 600
ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ
ΕΤΗΣΙΑ ... » 1
ΕΞΑΜΗΝΟΣ ... » 0.5
ΑΜΕΡΙΚΗΣ
ΕΤΗΣΙΑ ... » 15
ΕΞΑΜΗΝΟΣ ... » 7

ΚΥΡΙΑΚΗ 13 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1936

ΑΘΗΝΑΙ, ΕΤΟΣ ΙΕ'. — ΑΡΙΘ. 5191 | ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ: Δ. ΛΑΜΠΡΑΚΗΣ | ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΥΡΙΩΤΗΣ | ΓΡΑΦΕΙΑ: ΟΔΟΣ ΕΔΟΥΑΡΔΟΥ ΛΩ ΑΡΙΘ. 3 | Τηλ. 21-921—21-922 — ΤΟ ΦΥΛΛΟΝ ΔΡ. 2

Η ΜΙΚΡΑ ΑΝΤΑΝΤ ΚΑΙ ΟΙ ΑΛΛΟΙ

Αί μακραί δηλώσεις είς τάς όποίας προέβη έν Βουκουρεστίω, πρός την έπιτροπήν των Έξωτερικών ύποθέσεων, ό ύπουργός των Έξωτερικών της Ρουμανίας κ. Άντωνέσκο ένέχουν ιδιαιτέραν σημασίαν ύπό τάς σημερινάς συνθήκας και μετά την σημειωθείσαν έσχάτως είς την Κεντρικήν Εύρώπην πολιτικήν κίνησιν. Τά στηρίγματα της έξωτερικής ρουμανικής πολιτικής είνε τέσσαρα: Ή συμμαχία της μέ την Γαλλίαν, ή συμμαχία της μέ την Πολωνίαν και τά συγκροτήματα της Μικράς και της Βαλκανικής Συνεννοήσεως. Ό κ. Άντωνέσκο ώμίλησε περί όλων μέ την μεγαλειτέραν έμπιστοσύνην και έγκαρδιότητα. Αί πρός την Γαλλίαν ρουμανικαί σχέσεις ούδέποτε διεταράχθησαν μετά τόν πόλεμον. Παρά δέ την στενήν οίκονομικήν σύναψιν μεταξύ Γερμανίας και Ρουμανίας, έκ των όποίων ή δευτέρα προμηθεύει είς την πρώτην σιτηρά και πετρέλαια, ή γαλλορουμανική συνθήκη παραμένει άνέπαφος. Αί οίκονομικαί σχέσεις μετά της Γερμανίας δέν έμποδίζουν μάλιστα τόν σύνδεσμον μετά της Γαλλίας νά γίνεται διαρκώς στερεώτερος. Αί ρουμανοπολωνικαί σχέσεις όπέστησαν τόν άντίκτυπον της παροδικής ψυχρότητος άπό την όποίαν έπέρασε καί ή γαλλοπολωνική συμμαχία, έπειτα άπό την συμφωνίαν περί μη έπιθέσεως την συναφθείσαν μεταξύ Πολωνίας καί Γερμανίας μετά την άνοδον τού κ. Χίτλερ είς την άρχην καί περισσότερον άκόμη μετά την σύναψιν τού γ' αλλοσοβιετικού συμφώνου, πού ύπήρξε τόσον δυσάρεστον είς τούς Πολωνούς. Μετά την έφετεινήν όμως άποκατάστασιν της παλαιάς φιλίας μεταξύ Γαλλίας καί Πολωνίας, ή όποία έπεσφραγίσθη καί μέ την χορήγησιν πιστώσεων έκ μέρους της Γαλλίας είς την Πολωνίαν, διά την συμπλήρωσιν των έξοπλισμών της, καί μετά τό ταξείδιον τού Πολωνού ύπουργού των Έξωτερικών κ. Μπέκ είς Λονδίνον, πού έσημείωσε τόν όριστικόν προσανατολισμόν της πολωνικής πολιτικής πρός έκείνην των δυτικών δυνάμεων, έπανέλαβε καί ή ρουμανοπολωνική συμμαχία την παλαιάν άξίαν της. Τό τελευταίον ταξείδιον τού κ. Άντωνέσκο είς Βαρσοβίαν είχεν εύχάριστα προφανώς άποτελέσματα, άπό της άπόψεως ότι αί σχέσεις των δύο δυνάμεων συνεσφίχθησαν, προσλαβούσαι την άρχικήν των δύναμιν.

Περισσότερον έκτεταμένος δηλήρεν ό κ. Άντωνέσκο προκειμένου περί της Μικράς Άντάντ καί περί των σχέσεων αύτης μετά των κεντρικευρωπαϊκών δυνάμεων. Τόν τελευταίον καιρόν έκυκλοφόρησαν διάφοροι φήμαι ότι οί δεσμοί της Μικράς Συνεννοήσεως είχαν χαλαρωθή έξ αφορμής της όφισταμένης διαφοράς άντιλήψεων μεταξύ των τριών κυβερνήσεων δσον άφορά τάς σχέσεις των πρός άλλας δυνάμεις, εύρισκομένας έξω τού συμμαχικού συστασιασμού. Έλέγετο συγκεκριμένως ότι ή Ρουμανία καί ή Γιουγκοσλαυία δέν ένέκριναν την ίδιαιτέραν συμφωνίαν μεταξύ Τσεχοσλοβακίας καί Σοβιετικής Ρωσσίας, πού είνε άνάλογος πρός την γαλλορωσσικήν. Καί ότι έξ άλλου ή Τσεχοσλοβακία δέν έβλεπε μέ καλόν μάτι την αύξάνουσαν φιλίαν, άποτοκον των πυκνών έμπορικών σχέσεων, μεταξύ της Γερμανίας καί των δύο άλλων συμμάχων. Αί φήμαι αύται διεψεύσθησαν έκ των πραγμάτων. Συνετέλεσε δέ είς τούτο ό κίνδυνος της άναθεωρήσεως των συνθηκών, την όποίαν έπιδιώκουν τά κράτη της Κεντρικής Εύρώπης καί ή όποία θίγει τά συμφέροντα καί των τριών κρατών. «Τά τελευταία διεθνή γεγονότα, άνέφερεν ό κ. Άντωνέσκο, συνέτειναν είς την σύσφιξιν καί την πληρεστέραν έναρμόνισιν των δεσμών άλληλεγγύης, οίτινες συνδέουν τάς τρεις συμμάχους χώρας, την Ρουμανίαν, την Τσεχοσλοβακίαν καί την Γιουγκοσλαυίαν. Αί τρείς αύταί χώραι άρρήκτως συνδεδεμέναι μεταξύ των έκριναν ότι δέν πρέπει νά παραλείψουν καμμίαν προσπάθειαν πρός έπικράτησιν τού ίδεώδους της είρήνης. Άλλ' έκριναν ώσαύτως ότι δέν πρέπει νά θέσουν κατά μέρος συνεργασίαν μετ' άλλων, ούδέ νά άποθαρρύνουν πάσαν τυχόν καλήν θέλησιν». Ούτω τά τρία κράτη σταθερώς στηριζόμενα τό ένα έπί τού άλλου, διά νά άποκλείσουν τόν κοινόν κίνδυνον της άναθεωρήσεως των συνθηκών, τόν όποίαν ό κ. Άντωνέσκο έχαρακτήρισεν ώς ίσότιμον μέ τόν κίνδυνον τού πολέμου, μένουν έλεύθερα νά άναπτύξουν τάς ίδιαιτέρας σχέσεις των πρός άλλας κατευθύνσεις, όπό την προϋπόθεσιν φυσικά ότι αί νέαι αύταί φιλίαι των δέν θά έπιδιώκουν σκοπούς άντιθέτους πρός την Μικράν Άντάντ. Ή Ρουμανία καί ή Γιουγκοσλαυία δύνανται νά παγιώσουν την οίκονομικήν των έπικοινωνίαν μέ την Γερμανίαν, ή Γιουγκοσλαυία νά άναπτύξη την καλήν γειτονίαν της μέ την Ίταλίαν, σύμφωνα μέ την γενομένην έσχάτως πρός αύτην δημοσίαν πρόσκλησιν ύπό τού κ. Μουσολίνι, καί ή Τσεχοσλοβακία νά διατηρήση την συνεννόησίν της μέ την Ρωσσίαν, περί της όποίας πιστεύει ότι την άσφαλίζει άπό τόν κίνδυνον γερμανικής έπιθέσεως.

Ό κ. Άντωνέσκο δέν παρέλειψε νά όμιλήση καί περί της Βαλκανικής Συνεννοήσεως ώς περί ένός άπό τά πλέον άποτελεσματικά στηρίγματα της είρήνης. Καί άνήγγειλε μάλιστα ότι κατά τόν προσεχή Φεβρουάριον θά έλθη είς τάς Άθήνας, ίνα προεδρεύση αύτοπροσώπως τού συμβουλίου της. Ή κυβέρνησις της Έλλάδος, δσον καί ό λαός της, θά δεχθούν τόν ύπουργόν των Έξωτερικών της φίλης χώρας μέ όλον τον ένθουσιασμόν πού δοκιμάζουν διά την συμμετοχήν των είς την Βαλκανικήν Συνεννόησιν καί τον έκ ταύτης προκύπτοντα σύνδεσμον πρός την ρουμανικήν κυβέρνησιν καί τον ρουμανικόν λαόν.

ΤΟ ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑΡΙΟ ΤΟΥ ΦΟΡΤΟΥΝΙΟ

ΝΟΣΤΑΛΓΙΑ ΤΥΠΟΥ

"Οταν κλειούσαν έορτές — αί μεγάλες χριστιανικές έορτές τού χειμώνος — νοσταλγώ έναν τύπο, τού οποίου, έπί πολλά χρόνια, ό Θεμιστοκλής Βασιλείου της Έλλάδος, Νοσταλγώ τό εύθυμον τύπο. Τή μορφή του την άνιζητεί ό θεσμός, τό γκιώλι, ό διαφάντης, ή συντροφιά, ή βραχή, ή άπομόνωσις των έμφορίων. Μούς δέ θυμάται τό ζωικό του καί τό σκληρό του, τό μαύρο του, την δυσπρόσιτη καί καί την τιμωρητική προσοχή του; Είνε άλήθεια ότι γιά κάμποσο καιρό πριν έλείψη ή φυσιογνωμία του δέ συγκινούσε τό κοινόν καί ό βραχύς κύκλος τού κύκλου του έπέφερε τα κρούσι άντιγράφων πού άπό μέσα σ' έβγαιναν καί έκαναν τον γύρο τής πόλεως. Τά φαντασθή, καί τούς δέ θά ρχίσουν μέρες, τού ό εβδομαδιαίος θά έσκιζε τα έρχεται. Γιατί ό εβδομαδιαίος δέν ήταν δούλος έκάς άνοιγοκλείσματος μέτρου. Ήτανε μέγας τυραννικός. Ήτανε μέγας μισητός της θανατικής, ή λυτρωτικός της έγκεφαλικής κατάπαυσης μεγάλου μέρους άνθρώπων. Έτσι κάθε δεύτερο Κυριακή τού μήνα, ό τύπος τού Μπαλκανικού Τύπου, τού Μπαλκανικού Τύπου, τού Μπαλκανικού Τύπου,